

Македония —
Създаващият Възможен

Стр. I.

гр. Плевен, 13 юли 1919 г.

Брой II.

ЧЕРВЕНО ЗНАМЕ

органъ на Социалдемократическата партия (обединена) въ Плевенския окръгъ.

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО.

АБОНАМЕНТЪ: 10 ЛЕВА ЗА ГОДИНА,
5 ЛВ. ЗА ПОЛОВИНЪ ГОДИНА.

ЕДИНЪ БРОЙ 20 СТ.

Надежда Спасова
и
Георги Димитровъ
адвокатъ

Ще се вънчаятъ на 20 юли 919 г.
гр. Плевен.

ПОЗИВЪ

Плевенски граждани,

На 30 юни по единъ зовъ на бездѣлниците около тѣсняшкия клубъ, плащани съ руски рубли, бѣ свиканъ митингъ съ лозунга: „тичайте, че широките обрали комитета!“ Вдъхновители на тази демонстрация бѣха общинските съвѣтници Тодоръ Лукановъ и Цоню Бръшляновъ. Само тѣзи двѣ имена, представляющи двѣ еднакво опозорени шайкаджийски фракции, съ достатъчни, за да разбере всички гражданинъ какви мотиви лежатъ въ основите на тази общогражданска акция. И ние щѣхме да заминемъ съ прѣвръщане мръсния потокъ отъ злоба и измислици, излѣнъ въ този „митингъ“, ако въ тѣхъ не се спомѣнаваше името на мѣстната социалистическа кооперация „Народъ“ участъта и престижа на която ни съ твърдѣ скажи.

Основана прѣдимно отъ учители, желѣзничари, телеграфисти и други държавни и частни наемници и обемаща вече повече отъ 500 домакинства, тази кооперация, макаръ и още незадържана, разстройва всички денъ понастойчиво съмѣтките на спекулантите и гешефтарите, мнозина отъ които носятъ комунистически и епиропски етикетъ. Злобата и завистта намѣриха и този путь своите достойни изразители въ лицето на мѣстния тѣсняшки трибуналъ и неговия старъ достъ въ социализма Цоню Бръшляновъ.

Плевенски граждани,

Кооперацията днесъ е едно отъ най-мощните срѣдства противъ спекулата. Тя изтръгва потребителъ и дребния производителъ отъ ноктите на спекуланта; тя организира масите въ име на тѣхните близки и непосрѣдствени интереси; тя развива въ кооператора най-възвишено чувство — чувството на обществена солидарност; тя е най-възможния и въроятенъ обществено-економически строй на близкото бѫдеще, къмъ което се приближаваме. И понеже мизерията и невѣжеството съ еднакво необходими както за кърваво-отмѣстителните планове на „комунистите“, така и за голѣмите печалби на кокодерите, тѣ еднакво се възбятъ срѣщу кооперациите.

Но какви сѫ факти, на които се позоваватъ горѣпомѣнатите митингаджи?

1) Мѣстната Кооперация „Народъ“ била купила манифактурни стоки отъ Районния комитетъ и я разпродавала съ голѣми печалби. Това твърдѣтъ прѣдъ народа публичните лъжци, за да партанизтуватъ, а истината е слѣдната: до дѣто на мѣстни тѣрговци манифактурити комитетъ отпусна стока за 335 хиляди лева съ задължение да продава съ 20% печалба, на Кооперация „Народъ“ се отпусна стока за 150 хиляди лева съ право да я продава съ 10 на сто печалба т. е. на такава цѣна, на каквато продава и самия комитетъ. Но, дѣдѣто стоките, раздадени на частните тѣрговци, изчезнаха още

иъврия денъ, за да се спекулира съ тѣхъ, стоките на Кооперация „Народъ“ отидоха направо въ ръците на граждани и задоволиха много настѫщи нужди. Противъ първото Лукановъ не каза нищо — защото много отъ тѣзи „тѣрговци“ сѫ негови ревностни партизани и клиенти — но противъ второто се зѣби съ всичката злоба на отровената си съ партизанщина душа.

2) Софийската Кооперация „Напрѣдъ“ поискала да вземе за свойство клонове отъ Вратчанско, Бѣлослатинско, Орѣховско и Луковитско стока за 300 хиляди лева. Какъвъ ужасъ! — стоката прѣдназначена за Плевенъ да се изнаси навънъ. Така говорятъ злобните тѣсняшки души, а истината е слѣдната: стоварената въ Плевенъ манифактурна стока не е само за гр. Плевенъ, а за единъ широкъ районъ, въ който влизатъ и околийте, кѫдето сѫ горѣпомѣнатите клонове отъ кооперация „Напрѣдъ“. За града Плевенъ е оставена стока за 850 хиляди лева и тази стока никой нито иска, вито може да пипне. Тѣснякътъ Лукановъ добре знае и обстоятелството, че всичката стоварена въ Плевенъ стока не може да остане само за Плевенъ. Но нему изнася да дразни дребнавия егоизъмъ намасите, защото никога не е билъ нѣщо повече отъ единъ площаденъ демагогъ.

Ето ви, Плевенски граждани, голѣмите прѣстѣнки „на кооперация“ „Народъ“, за които Цоню и Лукановъ ви повикаха на митингъ посрѣдъ пладнѣ. Ако има единъ фактъ повече, некаго изнесатъ, но такъвъ нѣма. Безъ да заклеймяватъ спекулантите — тѣрговци, тѣзи герои на площадната борба сѫ се опълчили съ всички сили противъ кооперативните здружения. За тѣсняшките тузове, които петъ години тѣргуватъ съ парите на фонда имъ „Народенъ домъ“, съ които пари откриватъ и сега дѣржатъ кръчки, за спекулантите — тѣсняци — Кипоновци и Симеоновци, които сѫ въ процесъ дори съ собствените си работници, за да дѣржатъ за себе си по-голѣмъ дѣлъ печалби; за верижната тѣрговия на тѣсняшко-прогресисто-народнишката банка „Напрѣдъкъ“ за всички тѣзи факти, извѣстни на цѣлъ Плевенъ, площадните трибуни зѣбъ не обявяватъ. Това показва съ поразителна ясность, че тѣхната митингаджийска акция не е имала друга цѣль, освѣнъ тази: да се хвърли шепа каль срѣчу широките социалисти.

Какво желаятъ знаменитите народни трибуни Лукановъ и Бръшляновъ, които се нахвърлятъ съ такава енергия срѣчу закрѣпвашата се работническа кооперация „Народъ“ и срѣчу законното рѣшене на Мѣстния Комитетъ за стопански грижи да се разпространа стоката чрѣзъ кооперациите, а не чрѣзъ необузданите спекуланти? Тѣ желаятъ да се повърне блаженството врѣме на общинския магазинъ въ „Червенѣ-ракъ“, когато Плевенските граждани се морѣха прѣдъ вратите на това заведение, за да получатъ едно парче соль или захаръ, а вждрѣ тѣсняшки другари и другарки, прѣводителствани отъ другаря Генадиевъ Иванъ Генчевъ прахосваха продукти, като оправдаваха дѣлата си съ „буржуазното съмѣтководство“. Желае да се върне това врѣме и другаря Цони, защото това бѣше врѣмето на блаженство изобилие въ захаръ и оризъ за едного, и мизерия и оскъдица за други.

Плевенски граждани!

Вие имате прѣдъ себе площадната демагогия на нашите противници и фактите, които ви излагаме. Бѫдете

сѫдии и рѣшете на чия страна е правото. Ний очакваме, че вашето рѣшение ще бѫде въ полза на единствения кооперативен институтъ, който ние създадохме въ града и който се закрѣпва въпрѣки воя отъ лѣво — на

тѣсняци — и отъ дѣво — на всички спекуланти и тѣхните ордия.

Отъ Мѣстния комитетъ на Раб. Соц.-дем. организация и Управителния съвѣтъ на кооперация „Народъ“.

P. I.

Тѣсни и широки.

II.

Широките социалисти когато вършатъ пропаганда освѣтяватъ масите въ свойство крайни идеали. Но когато има да прѣдявяватъ искания за момента прѣцѣняватъ условията, дѣйствителността и прѣдявяватъ искания оскъществими. Тѣсните, напротивъ, и въ пропаганда и въ практическия животъ не правятъ разлика, затова съ своето късогледство и доктринерство често, вместо да припадатъ силитѣ си къмъ тия на широките за постигане нѣщо разумно, прѣдявяватъ явно неосжестивими искания и разколебаватъ силитѣ на постижимото. Съ това тѣ обикновено изпадатъ въ положението на този който остава на софата печеното пиле за да гони хвърчащата яребица. Въ 1911 г. станаха избори за Великото Народно Сѣбрание. Тогава бѣше моментъ да се иска република вмѣсто монархия. Широките социалисти скъпаха момента и издигнаха искането на република на първо място въ своите агитации.

Но какво бѣше очудването на всички, когато тѣ намѣриха въ лицето на тѣсняци, не защитници на републиката, а хора които я усмихаха безъ да дѣржатъ смѣтка колко бѣха драги на Фердинанд и всички негови слуги съ това си поведение.

Отъ много умъ тѣ намѣриха тогава, че не република, а социалистическа конституция трѣба да се иска.

Но, понеже социалистическа конституция е възможна само въ едно социалистическо общество, т. е. както днесъ въ Австрация, Русия и пр., а Бѣлгария тогава прѣди изборите бѣше далечъ отъ него съ десятки години, то социалистическата имъ конституция бѣше единъ бѣлътъ който разколеба републиканските сили и помогна на царъ Фердинанд да се закрѣпи за да може посети да ни хвърли въ войните които ни опростили.

Ето какъ на практика хубавитѣ но крайни искания вмѣсто да изпишатъ вежди, изваждатъ очи. Ето какъ „куче което не знае да лае, само докарва вълка въ копнатата“. Сѫщата тази по-грѣшна тактика накара тѣсните безъ да искатъ, може би, да помогнатъ на стамболовистите обѣсници на врѣмето си да се отврѣмътъ отъ Дѣржавенъ сѫдъ. Когато правителството на тѣзи прѣстѣнци и хазнокрадци падна въ 1908 г. подъ напора на опозиционния блокъ, всички демократически елементи се заеха да турятъ на подсѫдимата скамейка самозабравилите се народни изедници за да се даде примѣръ въ тази страна, че не може безнаказано да се плюе на обществото и се гаври съ него никой управникъ, макаръ и натрапенъ отъ Фердинанд.

Тѣсните тогава вмѣсто да присъединятъ усилията си къмъ това движение за Дѣржавенъ сѫдъ, усмихаха послѣдния като „буржуазна комедия“ и че всички партии, и подсѫдимите и тѣзи които ще ги сѫдятъ, били еднакви, и отвлечайки вниманието на страждущите отъ днесъ постижимото, щомъ до сега, 16 години отъ какъ сѫществуватъ не сѫ постигнали едно отъ тия искания нито сѫ въ състояние и днесъ сами да го постигнатъ? Не услужватъ ли тѣ на буржуазията която има интересъ на народните маси да бѫдатъ приспивани съ мечти и блѣнове, вмѣсто да я б҃окоятъ съ настѫщи и изпълнени ре-

